

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ Ραψ. Γ, στ. 121 – 244

Διδακτικοί στόχοι

- Γνωριμία μας με πρόσωπα και πράγματα του έπους καθώς και με το εσωτερικό της Τροίας
- Η κατόπτευση του αχαιικού στρατοπέδου από τα τείχη της Τροίας, «τειχοσκοπία»
- Γνωριμία μας με την Ελένη
- Η περιγραφική και ηθογραφική ικανότητα του ποιητή
- Η περιγραφική τεχνική της «έκφρασης»

Χρόνος: 22^η μέρα της Ιλιάδας

Ενανθρώπιση Ίριδας

Σχέδιο Δία : υλοποίηση υπόσχεσης στη Θέτιδα → καθυστερεί και κινδυνεύει
Σχέδιο ποιητή: μονομαχία Μενέλαου – Πάρι → μας μεταφέρει στην αρχή του πολέμου(δίνεται η εντύπωση πως όλα τώρα αρχίζουν)

Εμφάνιση Ελένης στα τείχη: α) Γνωρίζουμε την αφορμή του πολέμου και το έπαθλο της μονομαχίας.

β) Καλύπτεται ο χρόνος για προετοιμασία θυσίας και ορκίων.

γ) Γνωρίζουμε τη ζωή του άμαχου πληθυσμού της Τροίας μέσα στα τείχη.

δ) Επανασυνδέεται συναισθηματικά η Ελένη με το παρελθόν (σύζυγος, πατρίδα, αδέρφια).

ε) Παρουσιάζονται διεξοδικά βασικά πρόσωπα του στρατοπέδου των Αχαιών, που η Ελένη τα γνωρίζει καλά.

(αληθοφάνεια): επιβράδυνση → εντείνει το ενδιαφέρον , αγωνία ακροατή
προσφέρει σημαντικές πληροφορίες

Περιγραφή υφαντού Ελένης: είδος «έκφρασης»- σκηνή τραγική(το υφαντό απεικονίζει όσα υποφέρουν για χάρη της Αχαιοί και Τρώες)

«εκφράσεις»: αρχικά οι περιγραφές ανθρώπων, τόπων, αντικειμένων...

αργότερα οι περιγραφές έργων τέχνης (η περιγραφή της ασπίδας του Αχιλλέα , ραψ. Σ)

στ. 163... : το στρατόπεδο πάνω από τα τείχη ως αρχαίο θέατρο. Ο ακροατής αποκτά μια εποπτική εικόνα όλου του τρωικού πεδίου.

στ. 181...: Πρίαμος – η *αρχοντιά* του και η *ευγένεια* από τη συμπεριφορά του στην Ελένη και από την εκτίμηση και το θαυμασμό του για τους αντιπάλους του.

Η Ελένη : αθώα ή ένοχη – το δίλημμα στην Ιλιάδα και Οδύσσεια δευτερεύον και προαιρετικό. Οι ιλιαδικοί ήρωες συμπεριφέρονται με γενναιοδωρία ή τουλάχιστον επιφυλακτική διάθεση . *Πρίαμος*: τρυφερός και αθωωτικός απέναντί της. *Αχαιοί*: κι αυτοί γενναιόδωροι μαζί της.

Χαρακτηρισμός προσώπων

Ελένη

Έμμεσα: Ο Όμηρος δεν περιγράφει άμεσα την εκπληκτική ομορφιά της, αλλά έμμεσα, μέσα από το διάλογο των Τρώων γερόντων και για να ενεργοποιήσει τη φαντασία των ακροατών. Έχει κερδίσει την αποδοχή της βασιλικής οικογένειας, δεν της καταλογίζουν ευθύνη.

Άμεσα: Προκομμένη, επιδέξια. Η ίδια συμπεριφέρεται με σεμνότητα και ταπεινοφροσύνη. Είναι ευαίσθητη και συναισθηματική, κλαίει καθώς νοσταλγεί τους δικούς της. Αγαπά και σέβεται τον Πρίαμο, ενώ εμφανίζεται μετανιωμένη για τις συμφορές που προκάλεσε. Νιώθει ενοχές, τύψεις, συντριβή για τα δεινά που προκάλεσε. Είναι πρόθυμη να δώσει πληροφορίες για τους Αχαιούς στους γέροντες. Νιώθει περήφανη για την καταγωγή της.

Πρίαμος

Παρουσιάζεται από τον Όμηρο σεβάσμιος και σοβαρός. Δείχνει απέναντι στην Ελένη πατρική στοργή και συμπόνια. Αθωωτική η στάση του απέναντι στην Ελένη, την εκτιμά και τη θαυμάζει. Είναι συνετός και δίκαιος κριτής των γεγονότων, δείχνει ανωτερότητα και θαυμάζει τους αντιπάλους του. Ανήσυχος για τις εξελίξεις ζητά πληροφορίες για να σχηματίσει γνώμη για τους αντιπάλους του, καθώς ως άξιος άρχοντας ενδιαφέρεται για το καλό της Τροίας.

Αφηγηματικοί τρόποι:

Στην ενότητα υπάρχει εναλλαγή αφήγησης (διευκολύνει την εξέλιξη της υπόθεσης) , περιγραφής (δίνει εσωτερικά και εξωτερικά χαρακτηριστικά των προσώπων) και διαλόγου(βοηθά στην ηθογράφηση των προσώπων).

Στ. 184-190:αναδρομική αφήγηση

Επική ειρωνεία: στ. 239-242(η Ελένη ανησυχεί για τα' αδέρφια της αγνοώντας το θάνατό τους).